

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/441/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612211212
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6612211212.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivce Hanuskovej, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej X. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom A., Y. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Jánom Sitarčíkom, advokátom so sídlom Lučenec, Dr. Herza 20, o zaplatenie 3.005,28 EUR s prísl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č. k. 14C/215/2012 - 144 zo dňa 28. 01. 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 107,24 EUR, ktorú je žalovaná povinná uhradiť na účet vedený v UniCredit bank Slovakia, a. s., č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.928,15 EUR so 6,5 % úrokom z omeškania ročne od 28. 05. 2010 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach po 50,- EUR splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom február 2014 pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia tej - ktorej splátky. Vo zvyšku okresný súd žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Žalobca odôvodnil žalobný návrh tým, že jeho právny predchodca GE Money, a. s. Bratislava, IČO: 17 324 220 dňa 26. 10. 2007 uzatvoril so žalovanou zmluvu o úvere č. 1149717987. Žalovaná bola v zmysle obchodných podmienok v omeškaní s platením viac ako troch splátok, preto došlo k zosplateniu úveru. Zmluvou zo dňa 23. 09. 2009 bola pohľadávka postúpená na žalobcu vo výške 3.631,85 EUR. Postúpená pohľadávka pozostávala z istiny 3.005,28 EUR, úroku 523,47 EUR, zmluvnej pokuty 49,59 EUR a poplatkov 53,51 EUR. Istina predstavovala rozdiel medzi poskytnutou istinou a platbou započítanou na istinu. Úrok z omeškania 0,1 % denne za každú splátku v omeškaní bol uplatnený podľa sadzobníka veriteľa. Zmluvná pokuta je 20 % z každej omeškanej splátky, minimálne 3,32 EUR. Žalovaná dňa 13. 02. 2010 podpísala dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Po postúpení pohľadávky na žalobcu uhradila 2 x 70,- EUR. Žalobou uplatnenú dlžnú sumu 3.491,85 EUR, žalobca odôvodnil ako istinu 2.865,28 EUR, úrok 523,47 EUR a zmluvnú pokutu a poplatky 103,10 EUR. Rozsudkom č. k. 14C/215/2012 - 64 zo dňa 18. 12. 2012 okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.005,28 EUR so 6,5 % úrokom z omeškania ročne od 14. 02. 2010 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach po 70,- EUR splatných vždy k 15. dňu toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom január 2013, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia tej ktorej splátky a vo zvyšku

žalobu zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici na základe odvolania oboch účastníkov uznesením č. k. 16Co /65/2013 - 114 z 09. 10. 2013 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Okresný súd zistil, že právny predchodca žalobcu uviedol žalovanú do omylu, pretože do RPMN nezapočítal poplatky 4.200,- Sk za poskytnutie služby, na základe čoho skutočná výška RPMN bola 18,66 % a nie 16,38 %, ako bolo uvedené v zmluve. Nesprávne uvedená RPMN spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatku. Úver bol žalovanej poskytnutý vo výške 3.319,39 EUR. Po odpočítaní úhrad v sume 1.391,24 EUR žalovaná dlhovala sumu 1.928,15 EUR, ktorú čiastku súd žalovanú zaviazal uhradiť a vo zvyšku žalobu zamietol. Okrem uvedenej istiny okresný súd zaviazal žalovanú podľa návrhu žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 6,5 % ročne z dlžnej sumy od 28. 05. 2010 do zaplatenia. Nebolo zistené, že právny predchodca žalobcu od zmluvy odstúpil. K 26. 11. 2008 žalovaná neuhradila tri splátky, veriteľ však okamžité splatenie celého dlhu nepožadoval. Okresný súd posúdil dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu zo dňa 13. 02. 2010 ako nekalú obchodnú praktiku. V uznaní dlhu uvedená suma 3.005,28 EUR nezodpovedala skutočnej výške dlhu, a z toho dôvodu vyhodnotil uznanie ako neurčitý a z toho dôvodu neplatný právny úkon. Ďalej sa okresný súd zaoberal námietkou premlčania dlhu, ktoré posúdil podľa právnej úpravy Obchodného zákonníka, nakoľko v obchodných podmienkach úverovej zmluvy účastníci dohodli použitie Obchodného zákonníka. Za rozhodný dátum pre ukončenie zmluvy považoval 26. 11. 2008, kedy žalovaná neuhradila tri po sebe idúce splátky. Pretože žaloba bola podaná 23. 07. 2012, nároky žalobcu neboli premlčané vo všeobecnej štvorročnej premlčacej lehote podľa Obchodného zákonníka. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 52 ods. 2, § 53 ods. 2, § 879j Občianskeho zákonníka, § 2 písm. b), § 4 ods. 2 písm. g), ods. 5 a § 8aa ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 497, § 397, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Okresný súd považoval žalovanú za osobu v hmotnej núdzi, poberateľku sociálnej dávky, ktorej bol rozhodnutím Centra právnej pomoci ustanovený advokát. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť a podľa § 160 ods. 1 OSP okresný súd uložil žalovanej splniť peňažné plnenie v určených splátkach a podmienkach zročnosti jednotlivých splátok resp. v prípade nezaplatenia ktorejkoľvek splátky zročnosť celého plnenia.

Každý z účastníkov mal čiastočný úspech len v polovici, preto okresný súd žiadnemu z účastníkov a podľa § 142 ods. 2 OSP náhradu trov nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu podala prostredníctvom právneho zástupcu včas odvolanie žalovaná, ktorá zopakovala námietku premlčania peňažných nárokov, kde vzhľadom na spotrebiteľský charakter mali byť použité ustanovenia o premlčaní podľa Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie. Vzhľadom na uvedené nesprávne právne posúdenie navrhla rozhodnutie okresného súdu zmeniť a žalobu zamietnuť alebo rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že záväzkový vzťah, z ktorého vyvodil svoj nárok, je zmluva o úvere, ktorá sa spravuje Obchodným zákonníkom. Z toho dôvodu sa záväzkový vzťah účastníkov riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka, a z toho dôvodu sa s rozhodnutím okresného súdu stotožňuje. Súčasne uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil za jeden úkon právnej služby v sume 155,05 EUR, vrátane DPH.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 OSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 1, 2 OSP napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil ako vecne správne.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení v znení neskorších predpisov ku dňu rozhodnutia súdu (ďalej len „Občiansky zákonník“) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ust. § 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 391 Obchodného zákonníka pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Predmetom sporu bol žalobný nárok na vrátenie poskytnutého peňažného plnenia vyplývajúci z úverovej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou podľa ustanovení Obchodného zákonníka. V posudzovanej veci okresný súd správne považoval odporkyňu za spotrebiteľku v zmysle zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Charakter zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou má spotrebiteľský charakter. Uvedená skutočnosť medzi účastníkmi konania nebola sporná. Medzi účastníkmi konania zostala sporná otázka, či na peňažný nárok uplatnený z úverovej zmluvy sa uplatní námietka premlčania podľa ustanovení občianskeho alebo obchodného práva, keďže posudzovaný právny vzťah vyplýval zo spotrebiteľskej zmluvy. V danom prípade bola predmetom právneho posúdenia zmluva o úvere uzavretá v zmysle ust. § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka. Premlčanie ako právny inštitút sa napriek spotrebiteľskému charakteru zmluvy majúcej formu absolútneho obchodu spravuje výlučne Obchodným zákonníkom podľa ust. § 397, podľa ktorého je premlčacia doba 4 roky. Okresný súd sa s obranou žalovanej ohľadne námietky uplynutia trojročnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka vysporiadal správne, keď na právny vzťah, ktorý vyplýva z úverovej zmluvy, uplatnil štvorročnú premlčaciu dobu, ktorá ku dňu podania žaloby neuplynula. Úprava premlčania obsiahnutá v Občianskom zákonníku v § 101 a nasl. nepatrí medzi tzv. iné ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa v zmysle § 262 ods. 4 Obchodného zákonníka. Úprava premlčania nie je úpravou, ktorá smeruje k ochrane spotrebiteľa; odlišne stanovená dĺžka premlčacej doby v Občianskom a Obchodnom zákonníku je len výsledkom rôznych legislatívnych procesov, z ktorých však žiadny nesmeruje k ochrane slabšej strany (spotrebiteľa). Premlčanie pôsobí voči obojstranným rovnako, z komplexnej úpravy premlčania v každom z týchto zákonov nie je možné považovať len niektorú z nich za výhodnejšiu pre spotrebiteľa (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky vo veci sp. zn. 32Cdo 3337/2010).

Aj podľa názoru odvolacieho súdu je nutné v danej veci aplikovať na právnu úpravu úverovej zmluvy Obchodný zákonník, ako aj všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. V prípade práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami je úprava jednotná pre všetky typy zmlúv či už občianskoprávneho charakteru alebo obchodnoprávneho charakteru, teda je spoločná bez ohľadu na to, o akú zmluvu ide. Pokiaľ však ide o ostatné právne prostriedky, napr. v prípade úpravy o premlčaní, výške úrokov z omeškania, a pod., je dôležité posúdiť, či ide o zmluvu občianskoprávnu alebo obchodnoprávnu, pretože v mnohých prípadoch bude potrebné aplikovať všeobecnú úpravu v týchto kódexoch. Pokiaľ ide o otázku premlčania nárokov z úverovej spotrebiteľskej zmluvy, odvolací súd uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je aj absolútna obchodná zmluva bez ohľadu na to, že sa riadi právnym režimom Obchodného zákonníka. Aj pre takúto zmluvu totiž po 01. 04. 2004 platia všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na argumentáciu žalovanej o rozdielnom právnom posúdení premlčacej doby v rozhodnutiach všeobecných

súdov, k tomu odvolací súd uvádza, že v súvislosti s posudzovaním spotrebiteľských zmluvných vzťahov rozhodovacia činnosť všeobecných súdov nebola jednotná, čo vyplývalo aj z existujúcej právnej úpravy, a zo skutočnosti, že spotrebiteľské úvery poskytujú okrem bánk aj iné subjekty obchodného práva. Rozhodovacia prax súdov sa v čase konania súdu v tejto veci priklonila k záveru, že právna úprava premĺčania sama osebe nemá vplyv ani nezakladá dôvod na ochranu spotrebiteľa v prípade, ak sa právny vzťah zmluvných strán (úverová zmluva) riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka.

Okresný súd rešpektoval vyššie citovanú právnu úpravu, zohľadnil právne významné skutočnosti. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný a podľa § 142 ods. 1 OSP má právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré uplatnil ako trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, vyjadrenie k odvolaniu. podľa Odvolací súd priznal tarifnú náhradu trov z peňažnej sumy, ktorá bola predmetom odvolacieho konania a podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. v sume 81,33 EUR, paušálnu sumu náhrad 8,04 EUR a 20 % DPH 17,87 EUR, spolu 107,24 EUR, ktorú je žalovaná povinná uhradiť na označený účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní.

Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.